

Banská Bystrica 29. júla 2016
EP 1 945 632/E 15730 II/74-2016

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 23. októbra 2015 majiteľom Vertex Pharmaceuticals Inc., 50 Northern Avenue, Boston, MA 02210, Spojené štáty americké, v konaní zastúpeným advokátkou JUDr. Evou Bušovou, Tobručná 6, 811 02 Bratislava (ďalej „majiteľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. EPP 1 945 632/E-958-2015 zo 7. októbra 2015 o zamietnutí žiadosti o uvedenie do predošlého stavu vo veci európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku č. E 15730 s názvom „Heterocyklické zlúčeniny výhodné ako modulátory transportérov kazety viažucich ATP“, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 10 ods. 4 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržiavanie platnosti patentu, o poplatku za udržiavanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržiavanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. EPP 1 945 632/E-958-2015 zo 7. októbra 2015 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. EPP 1 945 632/E-958-2015 zo 7. októbra 2015 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 10 ods. 4 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržiavanie platnosti patentu, o poplatku za udržiavanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržiavanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o poplatku“) zamietnutá žiadosť majiteľa o uvedenie do predošlého stavu vo veci zmeškania lehoty na zaplatenie poplatku za 8. rok udržiavania platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku č. E 15730 s názvom „Heterocyklické zlúčeniny výhodné ako modulátory transportérov kazety viažucich ATP“ (ďalej „patent“). Podaním predmetnej žiadosti sa majiteľ snažil zvrátiť vzniknutý stav, a to stratu jeho práva k patentu, ku ktorej došlo v dôsledku nezaplatenia udržiavacieho poplatku za príslušný rok platnosti patentu. Majiteľ odôvodnil žiadosť tým, že k nezaplateniu príslušného poplatku včas došlo na základe mimoriadnej zhody zvláštneho zreteľa hodných okolností. Zámerom majiteľa bolo dodržanie lehôt a včasná úhrada všetkých poplatkov, a teda udržanie patentu v platnosti, o čom svedčí aj to, že v rámci validácie bol riadne predložený preklad do slovenského jazyka. Majiteľ uviedol, že i napriek všetkej, okolnostiam primeranej starostlivosti, nemohol dodržať lehotu. Majiteľ spomínané mimoriadne okolnosti (t. j. prekážku, pre ktorú nemohol zaplatiť udržiavací poplatok) v žiadosti nekonkretizoval, uviedol len, že v rámci komunikácie zástupcov došlo k situácii, ktorá viedla ku konaniu, ktoré bolo v rozpore so záujmami prihlasovateľa. Zaoberal sa vo všeobecnosti vnímaním mimoriadnych okolností v spojitosti s odpustením zmeškania lehoty v právnej úprave a praxi a opodstatnenosťou tohto vnímania. Neuviedol ani žiadne bližšie skutočnosti týkajúce sa zachovania náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti. Konštatoval len, že zodpovední pracovníci boli riadne vybraní a spĺňali požiadavky profesionálnej kvalifikácie a dostatku skúseností. Majiteľ uviedol v žiadosti, že nie je schopný mimoriadne nepriaznivé okolnosti preukázať, a to z dôvodu porušenej komunikácie medzi majiteľom a jeho zástupcami, ktorí sa v poslednej dobe menili. Uviedol tiež, že

z rovnakých dôvodov mu nie je známy deň, kedy pominula prekážka, pre ktorú nemohol zaplatiť udržiavací poplatok.

Správou úradu z 27. februára 2015 bol majiteľ oboznámený s výsledkom prieskumu žiadosti o uvedenie do predošlého stavu a bola mu stanovená lehota na vyjadrenie. Prvostupňový orgán konštatoval, že jeho žiadosti nie je možné vyhovieť, pretože nezodpovedá podmienkam uvedeným v ustanoveniach § 10 ods. 1 a 2 zákona o poplatku. Majiteľ neuviedol prekážku, pre ktorú nemohol zaplatiť udržiavací poplatok, resp. deň jej zániku, t. j. formálne podmienky žiadosti o uvedenie do predošlého stavu nemožno považovať za splnené.

V podaní z 5. mája 2015 majiteľ uviedol, že už mu je známe, že dňom zániku prekážky, pre ktorú nemohol zaplatiť udržiavací poplatok, je deň, kedy oznámila kancelária Čermák a spol. novému právnenému zástupcovi majiteľa, že slovenský ekvivalent európskeho patentu č. 1 945 632 zanikol, k čomu došlo 2. októbra 2014 e-mailom. Kópiu správy majiteľ priložil ako prílohu č. 1 tohto podania. Ďalej uviedol, že oznámením z 21. mája 2013 požiadal svojho patentového zástupcu, aby validoval jeho európsky patent v rade členských štátov, vrátane Slovenskej republiky. V tejto súvislosti poukázal na prílohy č. 2 a 3 podania. Zoznam štátov bol interne potvrdený dokumentom z 22. mája 2013, o čom má svedčiť príloha č. 4 podania. Bol vytvorený výpočtovou technikou a dvakrát bol kontrolovaný majiteľom patentu po obdržaní tohto potvrdenia, a to odborným pracovníkom a jeho vedúcim. Po týchto inštrukciách obvykle dochádza bez akýchkoľvek problémov k pravidelnému plateniu udržiavacích poplatkov. Validácia pre Slovenskú republiku bola potvrdená majiteľovi oznámením pôvodného zástupcu zo 16. júla 2013, ktoré majiteľ priložil ako prílohu č. 5. Majiteľ uviedol, že k pochybeniu došlo u organizácie, ktorá mala vykonávať platby. Zodpovedajúci postup bol kontrolovaný dvakrát, a to pánom J. a jeho vedúcou pani B., ktorí sú spoločnosti majiteľa známi ako dlhoroční, spoľahliví a odborne zdatní pracovníci. V tomto prípade ale došlo k zlyhaniu, ktoré doposiaľ nebolo vysvetlené.

Neskôr majiteľ zmenil právneho zástupcu a na miesto spoločnosti COHAUSZ a FLORACK nastúpila spoločnosť Carpmaels a Ransford LLP. V tejto súvislosti majiteľ priložil prílohu č. 6 – oznámenie z 26. septembra 2014 o zmene zástupcu.

Až keď nový právny zástupca prevzal zastúpenie radu prípadov, vrátane predmetného patentu, a kontroloval právny stav dokumentov, bolo mu spomínaným oznámením z 2. októbra 2014 oznámené, že predmetný patent je už neplatný.

Majiteľ ešte uviedol, že v prípade rovnakého európskeho patentu za rovnakých skutkových okolností bolo žiadostiam o uvedenie do predošlého stavu vyhovené v Holandsku a v Českej republike. V tejto súvislosti predložil rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctví zo 4. marca 2015 (príloha č. 7) a prvú stranu podania súvisiaceho so žiadosťou o uvedenie do predošlého stavu zo 7. apríla 2015 (príloha č. 8).

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia, ktorým prvostupňový orgán zamietol žiadosť majiteľa o uvedenie do predošlého stavu, bolo konštatovanie, že neboli naplnené formálne náležitosti žiadosti o uvedenie do predošlého stavu podanej 28. novembra 2014. Majiteľ v nej totiž uviedol, že mu nie je známy deň zániku prekážky, a neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku. V žiadosti, ktorá bola majiteľom podaná 28. novembra 2014, teda neboli uvedené žiadne rozhodujúce okolnosti pre posúdenie naplnenia zákonných podmienok takejto žiadosti. Majiteľ až vo vyjadrení k správe úradu 5. mája 2015, t. j. s takmer polročným oneskorením uviedol deň zániku prekážky, ako aj okolnosti daného konkrétneho prípadu týkajúce sa „náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti“, čo však podľa prvostupňového orgánu nemožno spätne zobrať do úvahy.

Proti tomuto rozhodnutiu podal majiteľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom nesúhlasil s uvedeným záverom prvostupňového orgánu. Podľa jeho názoru prvostupňový orgán neprihliadal ku všetkým okolnostiam predmetného prípadu a odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je príliš strohé.

Majiteľ nesúhlasil konkrétne s tým, že v žiadosti neboli uvedené žiadne rozhodné okolnosti, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku včas. Dôvod, ktorý nezaplatenie udržiavacieho poplatku včas spôsobil, na úrovni vtedajšieho stupňa poznania bol uvedený v stati II, ods. 1 v treťom odstavci na strane 3 žiadosti, kde bolo jasne uvedené, že dôvodom žiadosti je porušená komunikácia medzi majiteľom a jeho zástupcami, ktorí sa navyše v tej dobe menili.

V čase podania žiadosti bol majiteľ vedený snahou požiadať bez akéhokoľvek odkladu o uvedenie do predošlého stavu a príslušné neuhradené poplatky bezodkladne uhradiť. Je zrejmé, že pokiaľ dôjde k porušeniu komunikácie medzi klientom a jeho zástupcom a táto okolnosť je sprevádzaná zmenou zástupcu, je pre majiteľa patentu mimoriadne náročné a niekedy dokonca celkom nemožné získať relevantné a presné informácie o tom, čo sa stalo a prečo k takej situácii došlo.

Ďalej poukázal na to, že v podaní z 5. mája 2015 už uviedol všetky potrebné informácie a doložil ich dôkaznými prostriedkami, pričom prvostupňový orgán ich nezobral do úvahy pri rozhodovaní, čo majiteľ označil za neprimerane tvrdé. Podľa názoru majiteľa v prípadoch, keď dôjde k prerušeniu komunikácie medzi klientom a jeho zástupcom, sa vôbec nemusí podariť zistiť žiadne okolnosti celej veci. V predmetnom prípade napriek tomu možno konštatovať, že majiteľ nepochybil, pretože riadne žiadal o validáciu patentu na Slovensku a riadna validácia bola majiteľovi potvrdená, ako vyplýva z prílohy č. 5 podania z 5. mája 2015.

Intenzívnou činnosťou majiteľa sa následne podarilo niektoré okolnosti celého prípadu objasniť, niektoré však zostávajú nedoriešené do dnešného dňa. Podľa majiteľa skutočnosti uvedené v podaní z 5. mája 2015 umožňujú prerokovať jeho žiadosť z pohľadu hmotnoprávných podmienok, pretože v ňom uviedol a dôkazom potvrdil začiatok behu subjektívnej dvojmesačnej lehoty. Objektívna lehota je nesporne zachovaná.

Majiteľ uviedol, že žiadosť bola podaná 27. novembra 2014, aby vyhovel subjektívnej dvojmesačnej lehote, ktorá začala plynúť 2. októbra 2014. V tento deň bola odoslaná správa kancelárie Čermák a spol., ktorá umožnila odstrániť nedopatrenie, a až v tento deň sa majiteľ dozvedel, že príslušný poplatok má byť za európsky patent č. 1 945 632 na Slovensku zaplatený.

Ďalej konštatoval, že v tejto správe sú podrobne uvedené okolnosti jeho riadnej starostlivosti, a požiadal, aby bolo na ne prihliadnuté.

Pripomenul tiež, že v rovnakom prípade (v prípade rovnakého patentu za rovnakých skutkových okolností) bolo žiadosťiam o uvedenie do predošlého stavu v iných krajinách vyhovené.

Majiteľ zdôraznil, že žiadosť bola odôvodnená predovšetkým kumuláciou a súhrnom mimoriadne nepriaznivých okolností, ktoré vzájomnou interakciou a spolupôsobením zapríčinili, že udržiavací poplatok nebol uhradený včas. Pokiaľ by došlo len k niektorým z nich, k nezaplateniu udržiavacieho poplatku by vôbec nedošlo a majiteľom v žiadosti opísaný kontrolný systém by jednotlivé nedopatrenie zachytil.

Majiteľ predovšetkým namietol, že k posúdeniu jeho žiadosti po vecnej stránke v konaní pred prvostupňovým orgánom vôbec nedošlo. Žiadosť a dôkazy, ktoré boli k nej priložené, podľa názoru majiteľa spĺňajú obvyklé požiadavky európskej praxe v tejto oblasti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Európskeho patentového úradu (ďalej „EPÚ“) vo veci J 2/86 a J 3/86, OJ 1987,362. Podľa ustálenej judikatúry sťažnostných senátov EPÚ bolo zámerom ustanovenia o navrátenie práv zaistiť, aby ojedinelá procesná chyba v inak uspokojivo fungujúcom systéme nevedla v jednotlivom prípade k strate významných práv. Majiteľ poukázal tiež na rozhodnutie sťažnostného senátu EPÚ vo veci T 130/83, v ktorom podľa jeho slov senát konštatoval, že zriadenie riadneho systému, zabráňujúceho vo vytlačenej kancelárii dôsledkom prehliadnutí, je prima facie dôkazom pozornosti, akú zástupca venuje veci. Z uvedených rozhodnutí je podľa majiteľa zrejmé, že i niektoré okolnosti, ktoré nastali v rámci posudzovaného prípadu, by boli zohľadnené v rámci európskej rozhodovacej praxe samé osebe ako dostatočné na naplnenie zodpovedajúceho stupňa požiadavky na náležitú starostlivosť a pozornosť, ktorá má byť venovaná úkonom spojeným s včasnou úhradou udržiavacích poplatkov.

S ohľadom na uvedené skutočnosti majiteľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté prvostupňové rozhodnutie zrušil a žiadosti majiteľa o uvedenie do predošlého stavu vyhovel.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov s ohľadom na § 59 ods. 1 predmetného zákona preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkom konania.

Podľa § 13 zákona o poplatku na počítanie lehôt, doručovanie, rozhodnutie a opravné prostriedky vo veciach udržiavacích poplatkov s výnimkou ustanovenia § 9 ods. 5 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o poplatku udržiavací poplatok za európsky patent sa platí za jednotlivé roky trvania platnosti európskeho patentu za podmienok ustanovených medzinárodnou zmluvou. Začiatok jednotlivých rokov platnosti európskeho patentu sa zhoduje s dňom a mesiacom podania európskej patentovej prihlášky.

Podľa § 6 ods. 2 zákona o poplatku prvý udržiavací poplatok za európsky patent sa platí bez výzvy úradu za rok, ktorý nasleduje po roku, v ktorom bolo udelenie európskeho patentu oznámené v Európskom patentovom vestníku (ďalej len "európsky vestník"). Tento poplatok je splatný najneskôr v deň, ktorý je zhodný s dňom a mesiacom podania európskej patentovej prihlášky v roku, v ktorom bolo udelenie európskeho patentu oznámené v európskom vestníku, alebo do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia o udelení európskeho patentu v európskom vestníku podľa toho, ktorá z týchto lehôt uplynie neskôr.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o poplatku udržiavací poplatok je riadne zaplatený, ak bol zaplatený najskôr jeden rok pred dňom jeho splatnosti. Ak bol udržiavací poplatok zaplatený skôr ako jeden rok pred dňom jeho splatnosti, úrad ho uzná za riadne zaplatený len na základe písomnej žiadosti poplatníka a pod podmienkou, že bol zaplatený vo výške uvedenej v sadzobníku v čase jeho platenia.

Podľa § 8 ods. 4 zákona o poplatku ak nebol udržiavací poplatok zaplatený v lehote podľa odsekov 1 až 3, môže ho poplatník zaplatiť dodatočne v lehote šesť mesiacov odo dňa jeho splatnosti. V tomto prípade je poplatník povinný zároveň so splatným udržiavacím poplatkom zaplatiť príplatok vo výške splatného udržiavacieho poplatku. Ak neboli udržiavací poplatok a príplatok zaplatené v plnej výške ani v dodatočnej lehote, má sa za to, že udržiavací poplatok nebol zaplatený. Úrad sumu, ktorú prijal, vráti poplatníkovi do 30 dní odo dňa márneho uplynutia dodatočnej lehoty na zaplatenie udržiavacieho poplatku.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o poplatku ak poplatník napriek náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti, zmeškal zákonnú lehotu na zaplatenie udržiavacieho poplatku, môže požiadať úrad o uvedenie do predošlého stavu a zároveň urobiť zmeškaný úkon do dvoch mesiacov od zániku prekážky, pre ktorú nemohol zaplatiť udržiavací poplatok, najneskôr však do 12 mesiacov od uplynutia zmeškanej dodatočnej lehoty podľa § 8 ods. 4.

Podľa § 10 ods. 2 zákona o poplatku poplatník je zároveň povinný žiadať v lehote podľa odseku 1 odôvodniť, najmä uviesť skutočnosti, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku, a uviesť deň zániku prekážky, pre ktorú nemohol udržiavací poplatok zaplatiť.

Podľa § 10 ods. 3 zákona o poplatku ak má úrad pochybnosti o pravdivosti odôvodnenia podľa odseku 2, vyzve poplatníka, ktorý podal žiadosť, aby svoje tvrdenia preukázal.

Podľa § 10 ods. 4 zákona o poplatku úrad zamietne žiadosť, ktorá nezodpovedá podmienkam podľa odsekov 1 a 2, alebo ak poplatník, ktorý podal žiadosť, nepreukáže svoje tvrdenia podľa odseku 3; pred rozhodnutím o zamietnutí žiadosti úrad umožní poplatníkovi, ktorý podal žiadosť, vyjadriť sa k zisteným dôvodom, na ktorých základe má byť žiadosť zamietnutá.

V súvislosti s právnou úpravou inštitútu *restitutio in integrum* vo všeobecnosti orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že v systéme práva priemyselného vlastníctva predstavuje uvedenie do predošlého stavu taký procesný inštitút, ktorý predpokladá existenciu objektívnej prekážky, ktorá účastníkovi konania bránila dodržať zákonnú alebo úradom určenú lehotu na vykonanie určitého úkonu. Následkom nevykonania tohto úkonu je zastavenie konania alebo strata iného práva účastníka. V prípade márneho uplynutia lehoty ustanovenej na zaplatenie udržiavacieho poplatku za určitý rok platnosti patentu, ako je to v posudzovanom prípade, je takýmto následkom jeho zánik. Ako vyplýva z právnych predpisov jednotlivých práv priemyselného vlastníctva, resp. zo zákona o poplatku, ktorý je v prípade poplatku za udržanie platnosti patentu, európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín *lex specialis* k zákonu č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, prioritnou podmienkou potrebnou pre úspešné uplatnenie inštitútu uvedenia do predošlého stavu je, okrem splnenia formálnych náležitostí, aby účastník konal vo veci s „náležitou starostlivosťou, ktorú si vyžadovali okolnosti“. Pojem „náležitá starostlivosť, ktorú si vyžadovali okolnosti“ je neurčitý právny pojem, ktorý

zákonodarca bližšie nedefinuje a ktorý musí byť hodnotený s ohľadom na špecifické okolnosti konkrétneho prípadu. Vo všeobecnosti je možné povedať, že podmienka „náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti“ je splnená v prípadoch, ak účastník konania v čase pred uplynutím lehoty urobil všetko pre to, aby úkon v lehote urobil, pričom skutočnosti, ktoré mu zabránili vykonať úkon v lehote, nemohol ovplyvniť, pretože ide o skutočnosti, ktoré sú mimo sféry jeho pôsobenia, alebo ide o iné mimoriadne skutočnosti.

Pri hodnotení, či podaná žiadosť o uvedenie do predošlého stavu napĺňa zákonné podmienky, je v prvom rade potrebné preskúmať splnenie formálnych náležitostí jej podania, t. j. či žiadosť bola podaná v stanovenej lehote (objektívnej a subjektívnej), či bol zaplatený správny poplatok za jej podanie, či bol spolu s ňou urobený zmeškaný úkon a či bola žiadosť v stanovenej lehote aj náležite odôvodnená. Následne je potrebné pristúpiť k zisťovaniu splnenia vecných podmienok uplatnenia žiadosti, t. j. či k zmeškaniu lehoty došlo napriek náležitej starostlivosti účastníka, ktorú si vyžadovali okolnosti.

V posudzovanom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, mal byť udržiavací poplatok za 8. rok platnosti patentu (v dôsledku nezaplatenia ktorého došlo k jeho zániku) zaplatený do 18. novembra 2013, pričom tento bolo možné uhradiť ešte v dodatočnej lehote šiestich mesiacov odo dňa jeho splatnosti. Vzhľadom na to, že koniec tejto lehoty pripadol na deň pracovného pokoja (18. máj 2014), bol posledným dňom dodatočnej šesťmesačnej lehoty 19. máj 2014. Od tohto dátumu (19. mája 2014) možno počítať objektívnu dvanásťmesačnú lehotu, v ktorej zákon o poplatku umožňuje účastníkovi konania podať žiadosť o uvedenie do predošlého stavu (spolu s ktorou žiadateľ zároveň musí urobiť zmeškaný úkon), resp. do uplynutia ktorej je najneskôr potrebné podať žiadosť odôvodniť. Majiteľ požiadal o uvedenie do predošlého stavu podaním doručeným úradu 28. novembra 2014, pričom zaplatil zákonom požadovaný poplatok za podanie predmetnej žiadosti a zároveň uhradil udržiavací poplatok za 8. rok platnosti patentu. Z uvedeného je zrejmé, že žiadosť bola podaná v objektívnej lehote, pričom zároveň s ňou bol vykonaný zmeškaný úkon. Uvedenú žiadosť následne majiteľ doplnil ďalším podaním doručeným úradu 5. mája 2015. Podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade, vzhľadom na to, že lehota na podanie žiadosti o uvedenie do predošlého stavu, resp. doplnenie jej odôvodnenia v predmetnom prípade uplynula až 19. mája 2015, možno objektívnu dvanásťmesačnú lehotu považovať za zachovanú aj pokiaľ ide o doplnenie žiadosti z 5. mája 2015.

V rámci posúdenia žiadosti je ďalej nevyhnutné skúmať dodržanie subjektívnej dvojmesačnej lehoty na podanie žiadosti a vykonanie zmeškaného úkonu, resp. do uplynutia ktorej je najneskôr potrebné podať žiadosť odôvodniť. Táto začína plynúť momentom zániku prekážky, pre ktorú účastník nemohol zmeškaný úkon vykonať. Aj zachovanie subjektívnej lehoty orgán rozhodujúci o rozklade preskúma jednak vo vzťahu k žiadosti z 28. novembra 2014, a tiež vo vzťahu k podaniu z 5. mája 2015, ktorým majiteľ doplnil odôvodnenie žiadosti.

Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že pôvodne podaná žiadosť neobsahovala uvedenie dňa zániku prekážky, pre ktorú majiteľ nemohol udržiavací poplatok zaplatiť (túto skutočnosť konštatoval aj prvostupňový orgán a majiteľ ju v podanom rozklade nespochybnil). Majiteľ deň zániku prekážky oznámil úradu až v podaní z 5. mája 2015, pričom uviedol, že je ním 2. október 2014, kedy kancelária Čermák a spol. oznámila novému právnenému zástupcovi majiteľa, že slovenský ekvivalent európskeho patentu č. 1 945 632 zanikol. To znamená, že povinná časť odôvodnenia žiadosti (ako to vyplýva z ustanovenia § 10 ods. 2 zákona o poplatku), t. j. jej náležitosť, ktorá musí byť doplnená najneskôr v lehote na podanie žiadosti, bola doplnená 5. mája 2015.

Vychádzajúc z majiteľom uvedenej informácie v podaní z 5. mája 2015 o dni zániku prekážky orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že subjektívna lehota na podanie žiadosti o uvedenie do predošlého stavu a zároveň urobenie zmeškaného úkonu, resp. do uplynutia ktorej bolo možné najneskôr žiadosť o uvedenie do predošlého stavu odôvodniť, uplynula 2. decembra 2014. Pokiaľ ide o samotnú žiadosť o uvedenie do predošlého stavu podanú 28. novembra 2014 a o vykonanie zmeškaného úkonu, možno konštatovať, že subjektívna lehota bola zachovaná. Doplnenie žiadosti podaním z 5. mája 2015 bolo však uskutočnené už po uplynutí zákonom stanovenej subjektívnej lehoty.

Z ustanovenia § 10 ods. 2 vyplýva, že nevyhnutnou náležitosťou žiadosti o uvedenie do predošlého stavu je jej odôvodnenie, vrátane uvedenia skutočností, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku, a uvedenia dňa zániku prekážky, pre ktorú žiadateľ nemohol udržiavací poplatok zaplatiť. Z predmetného ustanovenia pritom jednoznačne vyplýva, že táto náležitosť musí byť doplnená najneskôr do uplynutia lehoty (subjektívnej aj objektívnej) na podanie samotnej žiadosti.

Vzhľadom na to, že žiadosť podaná 28. novembra 2014 neobsahovala všetky náležitosti – neobsahovala minimálne deň zániku prekážky, keďže tento bol doplnený až podaním z 5. mája 2015, ktoré bolo však podané až po uplynutí subjektívnej lehoty, orgán rozhodujúci o rozklade zastáva stanovisko, že podaná žiadosť nezodpovedá podmienkam podľa § 10 ods. 1 a 2 zákona o poplatku, a preto bolo dôvodné túto v zmysle § 10 ods. 4 zamietnuť.

Prvostupňový orgán pritom postupoval správne, keď správou úradu z 27. februára 2015 oboznámil majiteľa s dôvodmi, pre ktoré má byť žiadosť zamietnutá (prvostupňový orgán vytkol žiadosti majiteľa z 28. novembra 2014, že nespĺňa jednu z povinných náležitostí, pretože neobsahuje odôvodnenie, konkrétne neobsahuje uvedenie skutočností, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku a uvedenie dňa zániku prekážky, pre ktorú majiteľ nemohol udržiavací poplatok zaplatiť).

Orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na skutočnosť, že už po uplynutí lehoty dvoch mesiacov od podania žiadosti o uvedenie do predošlého stavu 28. novembra 2014 (t. j. po 28. januári 2015) bolo zrejmé, že subjektívna lehota nemôže byť zachovaná, pretože k zániku prekážky, pre ktorú majiteľ nemohol zaplatiť udržiavací poplatok, mohlo dôjsť najneskôr v čase, keď majiteľ podal samotnú žiadosť o uvedenie do predošlého stavu a zaplatil udržiavací poplatok, t. j. 28. novembra 2014. Ako bolo uvedené, vychádzajúc z majiteľom uvedeného dňa zániku prekážky, pre ktorú udržiavací poplatok nemohol zaplatiť, subjektívna lehota na podanie žiadosti uplynula už 2. decembra 2014. Prvostupňový orgán teda vo výsledku prieskumu žiadosti z 27. februára 2015 správne konštatoval, že táto neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, a preto jej nie je možné vyhovieť.

Následne prvostupňový orgán vecne správne rozhodol, keď žiadosť o uvedenie do predošlého stavu pre formálne nedostatky (bez preskúmania splnenia podmienok na vyhovie žiadosti po vecnej stránke) zamietol a postupoval tiež správne, keď podanie z 5. mája 2015 považoval za oneskorené.

Orgán rozhodujúci o rozklade sa z uvedených dôvodov stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, že žiadosti majiteľa o uvedenie do predošlého stavu nie je možné vyhovieť, pričom dôvod vidí v tom, že v lehote na podanie žiadosti táto nebola doplnená o formálne náležitosti, ktoré sú nevyhnutné pre jej posúdenie a nevyhnutné, aby takejto žiadosti bolo možné vyhovieť. Prvostupňový orgán zároveň pred rozhodnutím o zamietnutí žiadosti umožnil majiteľovi vyjadriť sa k dôvodom, na základe ktorých mala byť žiadosť zamietnutá tak, ako to predpokladá ustanovenie § 10 ods. 4 zákona o poplatku.

Pokiaľ ide o otázku, či žiadosť (podanie z 28. novembra 2014) obsahovala skutočnosti, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku (t. j. ďalšiu náležitosť podľa § 10 ods. 2), majiteľ v rozklade argumentoval tým, že dôvod, ktorý spôsobil nezaplatenie udržiavacieho poplatku včas, bol na úrovni vtedajšieho stupňa poznania uvedený v stati II, ods. 1 v treťom odstavci na strane 3 žiadosti. Tu bolo podľa neho jasne uvedené, že dôvodom žiadosti je porušená komunikácia medzi majiteľom a jeho zástupcami, ktorí sa navyše v tej dobe menili. V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že podmienku uvedenia skutočností, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku, nemožno považovať za splnenú tým, že majiteľ v stati a odseku jeho žiadosti o uvedenie do predošlého stavu, na ktoré poukázal v rozklade, len uviedol, že „*V danom prípade došlo k nedopatreniu len v dôsledku reťazenia nepriaznivých okolností*“, a ďalej uviedol, že „*v súčasnej dobe nie sme schopní tieto mimoriadne nepriaznivé okolnosti preukázať, a to z dôvodu porušenej komunikácie medzi majiteľom a jeho zástupcami, ktorí sa naviac v poslednej dobe menili*“. Orgán rozhodujúci o rozklade považuje toto konštatovanie za natoľko všeobecné a neurčité, že vylučuje preskúmanie naplnenia podmienok žiadosti o uvedenie do predošlého stavu po vecnej stránke. Orgán rozhodujúci o rozklade však v tejto súvislosti zdôrazňuje, že už samotná skutočnosť, že podanie z 28. novembra 2014 neobsahovalo deň zániku prekážky, pre ktorú majiteľ nemohol udržiavací poplatok zaplatiť, pričom tento údaj nebol ani doplnený v zákonom stanovenej lehote na podanie žiadosti, má z vyššie uvedených dôvodov za následok, že žiadosti majiteľa o uvedenie do predošlého stavu nemožno vyhovieť.

Orgán rozhodujúci o rozklade, ktorý preskúmal prvostupňové rozhodnutie a posúdil argumenty uvedené v podanom rozklade, na záver konštatuje, že v konaní o rozklade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Zároveň je potrebné uviesť, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo výsledkom vecne správneho posúdenia a bolo vydané v súlade s právnou úpravou. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Mgr. Ľuboš Knoth
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

JUDr. Eva Bušová
Tobrucká 6
811 02 Bratislava